

Resultat; thi det Forslag, her foreligger, lider af en Umulighed; det gaaer nemlig ud paa at bestemme, at visse Udgifter skulle udredes af de til Aaen grændsende Communer, men hvem skal afgjøre, hvilke Communer der efter dette ubestemte Begreb rettelig skulle inddrages derunder. Det er jo dog klart, at ville vi sætte noget Praktisk igjennem, maae vi bestemme, hvilke Communer det skal være, for at affiære de mange Spørgsmaal, der kunde opstaae. Det er det, vi have gjort i en Lov, der saa ofte er bleven paaberaabt, nemlig i Loven af 8de Mars 1856. Naar den ærede Landstingsmand vil læse denne Lov igjennem, vil han i § 3 finde opregnet samtlige de Herreder og Kjøbstæder, der skulle deeltage i at udrede Besløbet, og der er bestemt, i hvilket Forhold de skulle udrede det. Der staaer: „Den øvrige $\frac{1}{3}$ fordeles paa nedennævnte til Liimfjorden stødende Landdistricter og Kjøbstæder, saaledes at samtlige Herreder, samt Thisted og Nylsøbing Kjøbstæder i Thisted Amt udrede $\frac{2}{3}$ “, og saa er der opregnet, hvad visse Herreder samt Viborg og Skive Kjøbstæder o. s. v. skulle udrede. Paa den Maade har man bestemt det; men paa den Maade, det her er foreslaaet, gaaer det ikke an at tage en saadan Bestemmelse, og det er dog slet ikke at gaae nogen Mand for nær at gjøre opmærksom paa, at det hører til for at gjøre Forslag, der kunne føre til nogen praktisk Nytte, at man overveier Formen, og det er heller ikke at gaae nogen Mand for nær at gjøre ham opmærksom paa, hvad der tales om, hvad der siges. Der kan være mange Ting, som siges fra en eller anden Side, som i et vist Dreblik ikke gjør noget godt Indtryk paa mig isølge min Stemning; men naar jeg ikke selv har ganske tydelig lagt Mærke til, hvad der tales om, saa kan jeg ikke gjendrive det, og saa afholder jeg mig fra at sige Noget, fordi jeg ellers vilde spille Thingets Lid.

Tang: Jeg maa dog med Hensyn til de foreslaaede Endringer fra den ærede 4de Landstingsmand for 8de Kreds (Morgaard), da jeg er hjemmehørende i den Egn, hvortil ogsaa han hører, bevidne, at den Afgift, som saldt paa Communerne der, ikke bæres med Belyllie. Det er jo en saare vanskelig Ting at bestemme ved et Skøn, hvem der har Fordeel af en saadan Indretning, og derefter at sætte de Paagjældende i Contribution, og det er naturligt, at mange Contribuenter søle, at de ikke have og aldrig ville faae nogen Nytte af den Indretning, hvortil de betale, og at dette vækker Uvillie. Det forekommer mig dog, at den ærede Rigsdagsmand maa have Ret, naar han meente, at vedkommende Amter maatte bære en Deel af Udgifterne ved et Foretagende, hvorved det er givet, at en Deel af Amtene fornemmelig har Nytten og Fordelen, og burde den Kreds, der støder til Gudenaalen, ogsaa bidrage med en Trediedeel til Aaens Oprensning og Vedligeholdelse. Det er vistnok begyndt før den Tid, da der var Tale om at fordre af Communerne, at de skulde bidrage til Indretninger, der vare dem til Nytte, men denne Omstændighed kan efter min Formening ei fritage dem, da Arbejdet endnu ikke er fuldendt, og saalænge der betales til dette Foretagende, troer jeg ikke, at den Omstændighed, at der er begyndt før dette Tidspunkt, da Principet blev sat i Anvendelse, kan fritage dem for at contribuere. Hvorledes det skulde bestemmes, i hvad Maal der skulde contribuere, om det skulde være i Lighed med, hvad der er skeet ved den anden her omtalte Lov, nemlig at Communen maa dertil contribuere med en Trediedeel, maa vel nærmest komme ud ved et Skøn, ligesom Tilfældet har været med Hensyn til Contributionen af Communerne til Løgstørkanalen, men jeg troer, at man her ligesaavel vil finde en Regel, som man har fundet den i Anledning af Løgstørkanalen.